

عنوان مقاله:

دنیای مذموم در نهج البلاغه

محل انتشار:

کنفرانس ملی هزاره سوم و علوم انسانی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

علی محمدرضایی هفتادر - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزادشهرکرد

علی اکبر کمالی - دانشجوی دکترای نهج البلاغه دانشگاه کاشان

خلاصه مقاله:

در این مقاله سعی شده است به بررسی دنیای مذموم در نهج البلاغه بپردازد و اینکه از نظر حضرت چه دنیایی مذموم است و چرا؟ نشانه های آن چیست؟ برخورد مابا آن چگونه باید باشد؟ کجای آن مدوح و کجایش مذموم است؟ برای چه کسانی علاقه به آن زشت تر می باشد؟ همچنین بررسی واژگانی در مورد دنیا انجام گرفته است. در روایات و آیات قرآن کریم نیز به مواردی برخورد می کنیم که دنیا را به عنوان مزرعه ای برای آخرت بیان فرموده است و با ذکر آنها به بیان حضرت صحنه گذاره و رنگ و بوی الهی می دهیم در جایی که مغرضان شبهه وارد کرده اند که چرا حضرت اینگونه دنیا را رد می کنند مگر رهبانیت است و ... سعی شده در حد مجال به بررسی و پاسخ شبهه نیز پرداخته شود. از جمله مباحث نهج البلاغه، منع و تحدید شدید از دنیا پرستی است، آنچه درباره مقصود و هدف زهد گفته شده روشن کننده مفهوم دنیا پرستی نیز هست زیرا زهدی که بدان شدیداً ترغیب شده است نقطه مقابل دنیا پرستی است که سخت نفی گردیده است. با تعریف و توضیح هر یک از این دو مفهوم، دیگری نیز روشن می شود. با بررسی و عنوان برخی از خطبه ها و کلمات قصار امام علی علیه السلام در مورد دنیا افق تازه ای در برابر دیدگانمان باز خواهد شد که با فهم و عمل به آن زندگانی زیباتر و مفید تر و در نتیجه سعادت مند تری را طی خواهیم کرد با لطف و عنایت حضرت حق انشاءالله.

کلمات کلیدی:

دنیا، مذموم، نهج البلاغه، زهد - امام علی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/398747>

